

خود را به عنوان نخستین الگوهای زندگی می‌پذیرند و چون به آن‌ها علاقه‌ای وافر دارند و آنان را نمادهایی قوی و مقتدر می‌دانند، رفتارشان برای آن‌ها شاخص و الگو قرار می‌گیرد.

به کار بردن واژه‌های زشت و ناپسند ممنوع!

گاهی بین درون فکری یک رفتار و بروز آن فاصله زمانی وجود دارد، برای مثال: کودک گفته‌ای ناپسند را ماه‌ها قبل از زبان پدر یا مادر شنیده اما برون‌ریزی آن امروز صورت می‌گیرد. این مدت به تشخیص کودک و شرایط او بستگی دارد که چه زمان، چگونه و در برابر چه کسی کلام زشت را به کار برد. چنان‌چه در خانواده‌ای پدر یا مادر از الفاظ نامناسب و گاه رکیک استفاده کند و به ویژه در ارتباط کلامی با همسر خود این‌گونه عبارات را به کار برد، بدون تردید نخستین گام در جهت آموزش کلام ناپسند به فرزندان برداشته شده است.

در برخی خانواده‌ها، والدین با فرزندان خود بسیار خصمانه رفتار می‌کنند و در عین حال آنان را آزاد می‌گذارند. آن‌ها خود از حرف‌ها و عبارات زشت استفاده می‌کنند و فرزندان نیز آزادند که این‌گونه عبارات را به کار برند، یعنی هیچ اقدامی در جهت جلوگیری از این رفتارها به عمل نمی‌آید یا از نظر تربیتی هیچ‌گونه تدبیری توسط پدر و مادر برای ترک این عادت در بچه‌ها اندیشیده نمی‌شود. ذکر این نکته نیز ضروری است که چه والدین حرف‌های زشت به فرزند خود بگویند و چه در حضور او در برابر فرد دیگری این‌گونه سخن بگویند، کودک آن‌ها را می‌آموزد و به وقت نیاز بر زبان می‌راند.

دوستان کودک در بیشتر موارد علت بد زبانی‌اند

از دیگر علل یادگیری کلام زشت و ناسزا، ارتباط کودکان با دوستان و بچه‌های دیگر است. بسیاری از اوقات کودکان عامل بدزبانی یکدیگرند. در مهدکودک، مدرسه، کوچه و هر جای

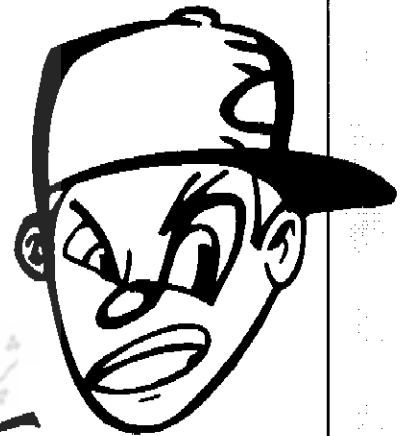
همه تلاش و همت ما به عنوان پدر و مادر، تربیت فرزندانی مسئولیت‌پذیر است، اما گاه در عین ناباوری باید نگران رفتارهایی باشیم که خود در آن کمترین نقش را داشته‌ایم؛ بدزبانی و ناسزاگویی از آن شمار است.

بسیاری از والدین از خود می‌پرسند: بچه‌ها این طرز صحبت کردن را چگونه یاد گرفته‌اند و چرا این اتفاق برای فرزندان ما افتاده است؟ آیا خودمان مقصر بوده‌ایم؟ و در نهایت این پرسش مطرح است که چه باید کرد تا کودک این عادت ناخوشایند را ترک کند؟

بسیاری از اعمال بچه‌ها از عملکرد والدین نشأت

می‌گیرد

کودکان رفتارهای پدر و مادر را به گونه‌ای ناخودآگاه درونی می‌کنند. رفتارهای درون فکری شده در شمار معیارهای نهادینه شده کودک قرار می‌گیرند و سپس او مطابق این معیارها عمل می‌کند؛ به این فرایند همانندسازی می‌گویند. بچه‌ها، والدین

کودکم زشت‌کار
تا کی می‌گوید چه باید کرد؟
گردآورنده: رقیه علیزاده - فریدون کنار

دیگر که بچه‌ها فرصت بازی و به ویژه درگیری با هم را پیدا کنند، ممکن است این بدآموزی صورت گیرد. وانگهی برخی فیلم‌ها نیز مناسب سن کودک شما نیستند و می‌توانند عاملی برای آموزش الفاظ ناپسند باشند. باید توجه داشت که تقلید از الگوهای کلامی در کودکان بسیار قوی است.

کودکان زشت حرف می‌زنند، چون معترض‌اند

گاه بد زبانی در بچه‌ها نشانهٔ اعتراض است و این نوعی رفتار تلافی‌جویانه است که برخی از کودکان در پیش می‌گیرند. آن‌ها احساس می‌کنند فقط با ادای این گونه کلمات است که تخلیهٔ هیجانی می‌شوند و می‌توانند ناراضی خود را نشان دهند. گاهی که کودک خردسال برای نخستین بار از کلمات زشت استفاده می‌کند سبب خنده و مزاح اطرافیان می‌شود و این گونه واکنش‌ها از همان ابتدا برای او حکم تشویق به انجام این رفتار را خواهد داشت و به تدریج به آن عادت می‌کند. در پاره‌ای از موارد نیز کودکان با به زبان آوردن حرف‌های زشت می‌توانند به خواست‌های خود برسند و در درازمدت در شمار رفتار آنان قرار خواهند گرفت. ناکامی، ناامیدی و افسردگی هم می‌توانند عامل کج خلقی و به کارگیری واژه‌های زشت توسط کودک باشند.

او ناسزا می‌گوید، چه باید کرد؟

تغییر برای اصلاح رفتار کودک را از خودمان شروع کنیم. هیچ وقت برای این موضوع دیر نیست. پس از آن نوبت به دوستان فرزندان شما می‌رسد. چنان‌چه عامل بدزبانی آن‌ها هستند، زمینهٔ دور شدنشان را فراهم کنید. بدزبانی، اگر نشانهٔ اعتراض کودکان باشد، بهترین دلیل برای گوش کردن به اعتراضات اوست. روش‌های سختگیرانهٔ والدین، اعتراض شدید فرزند را به همراه دارد. تا حد امکان با شنیدن حرف‌های زشت کودک به او نخندیم، بلکه بهتر است اخم کنیم و با این روش به او نشان بدهیم که رفتار پسندیده‌ای نداشته است. اگر فرزندان از ناکامی و افسردگی رنج می‌برد فرصتی فراهم آورید تا او موفقیت، شادی و نشاط را تجربه کند.

منبع

www.mohsenazizi.blogfa.com/post-2050.aspx